

WIKTOR SKWORC
ARCYBISKUP METROPOLITA
KATOWICKI

Duchowe przeżycie Wielkiego Tygodnia i Wielkanocy.
Słowo pasterskie Arcybiskupa Katowickiego.

Drodzy Diecezjanie, Bracia i Siostry, Kochane Rodziny!

I. Wprowadzenie.

Przed nami Wielkanoc, szczyt całego roku liturgicznego, największe i najważniejsze święta naszej chrześcijańskiej wiary. Ze względu na wprowadzone ograniczenia, liturgia Wielkiego Tygodnia i świąt Zmartwychwstania Pańskiego będzie celebrowana w katedrach i kościołach bez obecności wiernych. Duchowe uczestnictwo w tych ceremoniach będzie jednak możliwe w naszych domowych wspólnotach dzięki różnym formom transmisji. Zachęcam więc wszystkich diecezjan do przeżywania tajemnicy paschalnej Jezusa Chrystusa za pośrednictwem mediów. Ta nietypowa forma religijnego zaangażowania nie zmienia ani istoty, ani treści obchodów Triduum Paschalnego i Wielkiej Nocy. Wszyscy jesteście zaproszeni do świętowania zwycięstwa Pana Jezusa nad grzechem i śmiercią.

W swej głębokiej treści, Święta Wielkanocne każdemu z nas stwarzają możliwość doświadczenia osobistego spotkania ze Zmartwychwstałym Panem, Dawcą miłości i pokoju. W paschalnych obchodach przeprowadza nas niczym nowy Mojżesz przez pustynię, która w okresie szerzącej się pandemii nabrała wyjątkowej symboliki. Także naszym udziałem obecnie stało się doświadczenie pustki, zagrożenia, lęku, a nawet cierpienia i śmierci. Towarzyszy nam również osamotnienie, wynikające z konieczności ograniczenia relacji z szeroką pojętą rodziną, przyjaciółmi i znajomymi. W takim czasie właśnie Zmartwychwstały Pan wychodzi nam na spotkanie z pozdrowieniem pełnym nadziei: „Pokój wam!” (J 20,19), „Nie bójcie się!” (Mt 28,10) W tych słowach odkrywamy motywację do wewnętrznej przemiany i wspólnych działań zmierzających do pokonania zagrożeń związanych z epidemią.

Zgodnie z tym, co już wcześniej Wam przekazałem, część liturgicznych obrzędów Triduum Paschalnego zostanie uproszczona lub ograniczona. Najważniejsza jest jednak Eucharystia – wielka tajemnica wiary. Podobnie jak uczniowie wędrujący do Emaus, Zmartwychwstałego Pana poznajemy po/przy łamaniu chleba (por. Łk 24,30–31). W tym kontekście uczestnictwo w Mszy św. staje się naszą powinnością. Zachęcam Was do odpowiedniego przygotowania się do udziału w Mszy św. transmitowanej za pośrednictwem mediów. Niechaj przygotowanie to ma charakter wspólnotowy,

rodzinny, w gronie osób najbliższych. Ztroszczcie się razem zarówno o zewnętrzne, jak i wewnętrzne wyciszenie; wzbudźcie intencje Waszej modlitwy oraz doskonały akt żalu na początku Eucharystii. Otwórzcie Wasze serca na działanie słowa Bożego i przyjęcie owoców duchowej Komunii z Jezusem Chrystusem. Pamiętajcie o możliwości duchowej Komunii z Chrystusem za każdym razem, kiedy z odpowiednio usposobionym sercem, będziecie uczestniczyli w Mszach św. transmitowanych.

Sprawując razem z Biskupami Pomocniczymi liturgię Wielkiego Tygodnia i Wielkanocy w naszej katowickiej archikatedrze, będę się modlił za całą wspólnotę naszego lokalnego Kościoła, za wszystkie rodziny, duchowieństwo i osoby życia konsekrowanego, szczególnie zaś za braci i siostry dotkniętych osamotnieniem, cierpieniem i chorobą. Pragnę się za Wami wstawiać w modlitwie i udzielić pasterskiego błogosławieństwa na dni przed nami, na ciągle jeszcze nieprzewidywalną przyszłość.

Przed nami Wielki Tydzień. Wierzmy, że w pasji Chrystusa wyraża się nie tylko zwycięska moc krzyża nad śmiercią i grzechem, ale przede wszystkim wypływa z niej nieskończona miłość do każdego człowieka; miłość, dzięki której nasz Pan wyprowadza dobro z trudnych, życiowych sytuacji. Uznając Bożą miłość wyrażoną w Chrystusowej męce i śmierci, zachęcam każdego z Was do pojednania się Bogiem poprzez akt żalu doskonałego. W tej wyjątkowej sytuacji zastępuje on sakrament pokuty. Osobiste grzechy wyznamy w spowiedzi w późniejszym czasie; wtedy, kiedy tylko będzie to możliwe. Proszę Was i wzywam do pojednania się z bliźnimi, z wszystkimi bez wyjątku, aby pokój Chrystusa Zmartwychwstałego zamieszkał w Waszych sercach. Pamiętajmy, że miłosierdzie i przebaczenie prowadzi do radości, ukojenia i pokoju. Jest warunkiem naszego zbawienia! (por. MV 2).

II. Duszpasterskie impulsy:

1. na Wielki Czwartek

W Wielki Czwartek wspominamy i przeżywamy ustanowienie Eucharystii i sakramentu kapłaństwa. Przeczytajcie w swoich rodzinach fragment Ewangelii opisujący ustanowienie Eucharystii (np. Łk 22,7–23) Zachęcam Was do uczestniczenia w Mszy św. Wieczery Pańskiej dzięki zaplanowanym transmisjom. Pamiętajcie o możliwości Komunii duchowej.

W liturgii tego dnia rezygnujemy z tradycyjnego obrzędu obmycia nóg. Ten gest upamiętnia postawę Pana Jezusa, który podczas Ostatniej Wieczery umywał stopy Apostołom. W ten sposób potwierdził, że prawdziwa miłość realizuje się w służbie bez granic. Obrzęd umycia nóg pociąga za sobą logikę daru z siebie, który doprowadził Chrystusa do przyjęcia największych cierpień i śmierci. Zapraszam każdego z Was do podjęcia w tym dniu uczynków miłosierdzia, które są dziełami miłości, przez które przychodzimy z pomocą naszemu bliźniemu w potrzebach jego ciała i duszy (KKK 2447). Postarajmy się o drobne „dzieło miłości” wobec osób najbliższych.

Spróbujcie znaleźć kilka minut ciszy, aby podziękować za eucharystyczną obecność Pana Jezusa. W tym dniu proszę was o modlitwę za kapłanów oraz w intencji nowych powołań do służby Bożej w Kościele. Proszę o szczególną modlitwę wspierającą odpowiedzialną i teraz bardzo trudną posługę kapelanów szpitalnych. Pamiętajcie o waszych duszpasterzach i o alumnach Seminarium, pochodzących z waszych parafialnych wspólnot. Jeśli macie do dyspozycji ich numer telefonu czy adres mailowy, to może warto przesłać im krótki sygnał- znak wsparcia i modlitwy.

2. na Wielki Piątek

Wielki Piątek niech będzie dniem ciszy. To dzień postu ścisłego i wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych. Ofiarujmy to wyrzeczenie w intencji ustania pandemii. Warto w tym dniu znaleźć czas, aby przed krzyżem przeprowadzić rachunek sumienia, tym bardziej, że nie będziemy mogli skorzystać z tradycyjnej spowiedzi. Jeśli to możliwe, odprawcie wspólnie Drogę Krzyżową. Modlitwę przy stacjach może podać każdy z domowników, mówiąc o co prosi Pana. Możecie także wspólnie odmówić Litanie do Najświętszego Serca Jezusowego, kończąc każde wezwanie słowami: „*Przebite Serce Jezusa, zmiłuj się nad nami*”. Modlitwa ta stanie się dobrą okazją do adoracji krzyża w waszych domach. Ustawcie więc krzyż na odpowiednio przygotowanym stole, zapalcie przy nim świecę. Niech każdy z domowników odda cześć temu krzyżowi, a stół niech stanie się znakiem Waszej wzajemnej miłości i pokoju. Pojednajcie się z waszymi bliskimi, z każdym.

Zachęcam również do przeżycia wielkopiątkowej liturgii za pośrednictwem transmisji, w tym do modlitewnej jedności z papieżem Franciszkiem, podczas prowadzonego przez niego nabożeństwa Drogi Krzyżowej na Watykanie.

3. na Wielką Sobotę

Przypominam, że w tym dniu w naszych parafialnych kościołach nie będzie błogosławienia pokarmów na stół wielkanocny. Proponuję, aby w tym roku wrócić do starożytnej tradycji wzajemnego błogosławienia siebie w domach. Niech rodzice uczynią znak krzyża na czołach dzieci i odwrotnie, niech ten sam gest uczynią wobec siebie małżonkowie. Przypomnijcie sobie przyjęty chrzest, przez który zostaliśmy włączeni w śmierć Chrystusa i w Jego Zmartwychwstanie. Może warto z dziećmi przejrzeć fotografie z chrztu św. Liturgia chrzcielna jest bowiem bardzo ważnym elementem liturgii Wigilii Paschalnej. Proszę Was też o wspólne, rodzinne odmówienie w tym dniu, najlepiej przy zapalanej świecy – paschale, wyznania wiary, tej modlitwy, którą odmawiamy podczas niedzielnej Eucharystii (*Credo*). Wypowiadając słowa „*i zmartwychwstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo*”, zatrzymajcie się na chwilę ciszy, przykłękajcie, rozważając tę prawdę, która stanowi centrum naszego chrześcijańskiego życia.

Zachęcam także do skorzystania z telewizyjnych, radiowych lub internetowych transmisji liturgii Wigilii Paschalnej, aby możliwie jak najgłębiej przeżyć Misterium Paschalne. Pamiętajcie o możliwości Komunii duchowej, poprzedzając ją zawsze wzbudzeniem doskonałego żalu. Odśpiewajcie wspólnie w rodzinie radosne paschalne „*Alleluja*”.

4. na uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego

Zachęcam Was do wspólnej modlitwy przed bardziej uroczystym niż zwykle śniadaniem w Niedzielę Wielkanocną. Zachęcam do pobłogosławienia pokarmów, przygotowanych na stole do spożycia. Jeśli to możliwe, modlitwę błogosławieństwa niech poprowadzi ojciec jako głowa rodziny. Możecie skorzystać z obrzędu, udostępnionego już na internetowej stronie archidiecezji lub parafii. W modlitwie przy wielkanocnym stole o pamiętajcie wszystkich, którzy w tych trudnych okolicznościach niosą pomoc, narażając

swoje własne życie. Pamiętajcie o ofiarach panującej pandemii, powierzajcie ich miłosierdziu Pana, który jest Życiem i Zmartwychwstaniem.

Zachęcam Was do rodzinnego uczestniczenia w Mszy św. wielkanocnej za pośrednictwem mediów. W południe przyjmijmy w miarę możliwości papieskie błogosławieństwo *Urbi et Orbi* („Miastu i Światu”). W tym dniu przekażcie Waszym bliskim życzenia wielkanocne telefonicznie lub mailowo. Wedle możliwości przesyłajmy sobie pozdrowienia świąteczne – nieraz w bardzo pomysłowych formach – za pośrednictwem innych komunikatorów. Publikujmy je w mediach społecznościowych. Niech całą wirtualną rzeczywistość wypełni ta radosna wieść: „*Jezus żyje! Pan prawdziwie zmartwychwstał! Alleluja!*”. Pozdrawiamy się paschalnym pozdrowieniem: *Chrystus zmartwychwstał! Prawdziwie zmartwychwstał!*

Bracia i Siostry! Drodzy Diecezjanie!

Jako pasterz archidiecezji katowickiej zapewniam Was o duchowej bliskości. Jestem z Wami w darze wstawiennej modlitwy. Kiedy będę przewodniczył liturgii Triduum Paschalnego i Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego w katedrze, zawsze będę pamiętał o Was i o Waszych intencjach. Na koniec tego listu, zwracam się do Was słowami prośby wypowiedzianej w czasie liturgii Mszy Krzyżma św. w Wielki Czwartek: „*Módlcie się także za mnie, abym wiernie wypełniał urząd apostołski, który został mnie niegodnemu powierzony i wśród was był żywym wizerunkiem Chrystusa-Kapłana, Dobrego Pasterza, Nauczyciela i sługi wszystkich*”.

Nie ukrywam, że w ostatnich tygodniach – w związku z zaistniałą sytuacją zewnętrzną - mając na uwadze zdrowie wszystkich i wspólne dobro, musiałem podjąć szereg decyzji. Były to bez wątpienia najtrudniejsze w mojej dotychczasowej biskupiej posłudze. Żyję jednak nadzieją, że zaistniałe zagrożenie osłabnie, wygaśnie, a my dzięki Bożej Opatrzności i wysiłkowi wielu osób i środowisk, będziemy mogli powrócić nie tylko do codziennych zadań, ale także do wspólnego wychwalania Pana w naszych parafialnych, jakże pięknych wieczernikach - kościołach, za którymi tęsknimy!

Pozdrawiam Was serdecznie, kreślę znak krzyża na Waszych czołach i z serca błogosławię: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

+Wiktor Skworec
Arcybiskup
Metropolita Katowicki

Katowice, 3 kwietnia 2020 r.
VA I – 24/20